

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **K. P.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, v řízení o návrhu žalobce, o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením věci,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci **je příslušný** Krajský soud v Ostravě.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, usnesením ze dne 16. 5. 2019, č. j. 65 A 17/2019 – 10, postoupil věc podle § 7 odst. 2 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), Městskému soudu v Praze. V usnesení o postoupení věci uvedl, že se žalobce domáhá ochrany před nezákonným zásahem, který má spočívat v příliš vysokých exekučních srážkách, které nezohledňují fakt, že potřebuje dietetickou stravu. Sídlo správního orgánu, který „jinak zasáhl do práv“ žalobce, je v Praze; příslušným pro projednání věci je tedy dle § 7 odst. 2 s. ř. s. Městský soud v Praze.

[2] Městský soud však s postoupením věci nesouhlasil, předložil proto věc dne 24. 6. 2019 k rozhodnutí o místní příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu (§ 7 odst. 6 s. ř. s.).

[3] K předložení věci městský soud uvádí, že soud může svou věcnou a místní příslušnost zkoumat toliko v řízení o návrhu, který spadá pod pravomoc soudů působících ve správním soudnictví. Nejprve je vždy zapotřebí vyřešit otázku, čeho se navrhovatel domáhá. V projednávané věci krajský soud vyzval žalobce k odstranění vad žaloby, avšak pomínil, že žalobce jeho výzvě fakticky nedostál. Z podání žalobce totiž stále není patrné, čeho se domáhá a zda vůbec věc spadá do pravomoci správního soudu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 12. 2011, č. j. Nad 32/2011 - 42). Dle obsahu předložených listin se navíc městský soud domnívá, že se v projednávané věci jedná o návrh patřící k projednání soudům civilním. Navrhovatel se pravděpodobně domáhá soudní ochrany před nařízením výkonu rozhodnutí (exekucí) podle zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu. Ačkoliv se v řízení objevuje Česká správa sociálního zabezpečení, nevystupuje v něm v postavení správního orgánu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2018, č. j. 6 Ads 106/2018 - 29).

[4] Postoupení věci považuje městský soud přinejmenším za předčasné.

[5] Podle § 7 odst. 3 s. ř. s. je navíc místní příslušnost soudu ve věcech důchodového pojištění a dávek určena dle bydliště nebo sídla, popřípadě obvodu, v němž se navrhovatel zdržuje. Příslušným by tedy měl být Krajský soud v Ostravě (konkrétně jeho pobočka v Olomouci).

[6] Pro výše uvedené navrhuje Městský soud v Praze, aby Nejvyšší správní soud rozhodl, že k řízení o žalobě v předkládané věci je místně příslušný Krajský soud v Ostravě.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud věc posoudil a hodnotil, zda v daném případě byly splněny podmínky pro postup podle § 7 odst. 6 s. ř. s. Podle zmíněného ustanovení „[n]ení-li soud, u něhož byl návrh podán, ke jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej ke vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy ke rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.“

[8] Nejvyšší správní soud konstatuje, že tyto podmínky splněny nebyly. Souhlasí s názorem městského soudu, že postoupení věci krajským soudem bylo předčasné, jelikož v dané věci dosud nebyla podána žaloba obsahující všechny zákonné náležitosti. Až poté může soud s jistotou zkoumat podmínky pravomoci správních soudů, věcné a místní příslušnosti a vyvozovat z nich procesně relevantní závěry. Platí totiž, že soud musí nejprve vyjasnit, co bude předmětem řízení, teprve pak je oprávněn zkoumat věcnou a místní příslušnost podle § 7 s. ř. s. (srov. usnesení ze dne 6. 4. 2016, č. j. Nad 26/2016 - 55).

[9] V projednávané věci není z podání patrné, čeho se týká (srov. § 37 odst. 3 s. ř. s.).

[10] Žalobce sice v doplnění své žaloby uvádí, že podává žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, avšak setrvává na tom, že se domáhá snížení výše exekučních srážek, přičemž exekuce byla nejspíše nařízená usnesením Okresního soudu v Karviné ze dne 30. 1. 2019, č. j. EP 35/2019 (žalobce v návrhu neoznačil ani žádný exekuční titul). Na jednu stranu se tedy žalobce domáhá ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu, na druhé jsou zde skutečnosti, ze kterých je velmi pravděpodobné, že žalovaný v dané věci nevystupuje v postavení správního orgánu, nýbrž jako plátce mzdy (srov. rozsudek č. j. 6 Ads 106/2018 - 29). V takovém případě je k projednání věci věcně příslušný civilní soud.

[11] V řízení tak není postaveno na jisto, že příslušnost Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, lze vyloučit, a zároveň založit příslušnost Městského soudu v Praze, eventuálně soudu jiného. Soud, ke kterému byl návrh podán, musí nejprve vyjasnit, co je předmětem řízení (čeho se návrh týká), teprve pak bude oprávněn zkoumat věcnou a místní příslušnost. Toliko Krajský soud v Ostravě, kterému byl návrh předložen, disponuje pravomocí (a příslušností) k posouzení návrhu žalobce (srov. rozsudek kompetenčního senátu ze dne 26. 6. 2018, č. j. Komp 2/2016 - 21, č. 3777/2018 Sb. NSS), je proto příslušný k projednání a rozhodnutí věci.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. července 2019

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu